

ГУМАРЭСКА (ням. *Humoreske* ад *Humor* гумар), 1) у літаратуры — невялікі праязны або вершаваны твор жартоўнага характару. Звычайна выкрывае пэўныя заганы жыцця, высмейвае недахопы. У аснове Г. ляжыць канкрэтны жыццёвы выпадак, здарэнне. Для яе характэрны *гратэск*, прысутнічаюць таксама адзнакі *бурлескі*. Узыходзіць да фальклору — мае агульныя рысы з анекдотам, нар. жартам, гумарыст. казкай. У бел. л-ры ўзнікла ў 2-й пал. 18 ст. Адным з першых аўтараў Г. быў Караль Антоні Жэра («Безліч рэчаў, торба сме-ху, гарох з капустай, а кожны сабака з другой вёскі...»). Да гэтага віду апавядання звярталіся Ф.Багушэвіч («Сведка»), А.Міцкевіч («Упар-

тая жонка»), Ядвігін Ш. («Вучоны бык»), Я.Купала («Маладая ачуняла»), Я.Колас («Недаступны»). Г. пісалі Н.Гілевіч, Р.Барадулін. Аўтарам адразу некалькіх зборнікаў гумарэсак з'яўляецца І.Аношкін (кн. «Херувім з чорнымі крыламі», 1984; «Кяханне з памялом», 2007 і інш.).